

§ 1. 1. Tworzy się w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” fundusz rozwoju przetwórstwa rolno-spożywczego w gminach, zwany dalej „funduszem”.

2. Fundusz tworzy się z odpisów z zysku spółdzielni i związków spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” w wysokości 0,4% wartości skupu oraz z dobrowolnych wpłat dostawców produktów rolnych.

3. Środki funduszu gromadzi się na odrębnym rachunku w Banku Gospodarki Żywnościowej.

§ 2. 1. Środki funduszu przeznaczają się na finansowanie budowy, rozbudowy i modernizację zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”, a w szczególności:

- 1) przetwórnicy owoców i warzyw,
- 2) suszarnie owoców,
- 3) zlewnie i punktów schładzania mleka,
- 4) piekarnie,
- 5) zakładów przetwórstwa mięsnego,
- 6) wytwórni napojów bezalkoholowych.

2. Ze środków funduszu mogą być finansowane drobne inwestycje o wartości kosztorysowej nie przekraczającej 10 mln zł, wykonywane systemem gospodarczym

na podstawie dokumentacji uproszczonej, przy maksymalnym wykorzystaniu miejscowych materiałów budowlanych.

3. Zadania inwestycyjne, o których mowa w ust. 1, będą wykonywane ponad nakłady inwestycyjne określone dla Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” w uchwale o narodowym planie społeczno-gospodarczym na dany rok, po przyjęciu ich przez bank do finansowania.

4. Na finansowanie zadań, o których mowa w ust. 1, mogą być w części wykorzystane własne środki spółdzielni i związków spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”.

5. Nie wykorzystane środki funduszu przechodzą na rok następny.

§ 3. 1. Zasady i tryb gromadzenia i gospodarowania środkami funduszu określi regulamin wydany przez Zarząd Główny Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” w porozumieniu z Ministrem Finansów.

2. Decyzje w sprawie wykorzystania środków funduszu podejmuje Zarząd Główny Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” na podstawie wniosków naczelników gmin i zarządów spółdzielni.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

96

UCHWAŁA Nr 121 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 sierpnia 1978 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie ustanowienia odznaki „Na Straży Pokoju”.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 2 uchwały nr 252 Rady Ministrów z dnia 22 września 1972 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Na Straży Pokoju” (Monitor Polski Nr 47, poz. 255) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Odznakę, w szczególnie uzasadnionych wypadkach można przyznać również innym obywatelom Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, a zwłaszcza członkom delegacji rządowych.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

97

UCHWAŁA Nr 124 RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1978 r.

w sprawie ogólnych zasad kontraktacji produktów rolnych.

W celu wzmocnienia roli kontraktacji w rozwoju produkcji rolnej oraz zwiększenia planowego oddziaływania i pomocy Państwa na rzecz jej wzrostu, zapewnienia dostaw dla przemysłu spożywczego, zaopatrzenia rynku oraz eksportu Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Kontraktacją mogą być objęte wszystkie produkty rolne, a w szczególności:

- 1) zboża: pszenica, żyto, jęczmień, owies, gryka, proso, kukurydza, mieszanki zbożowe,

- 2) inne produkty roślinne: buraki cukrowe, owoce, warzywa, ziemniaki, nasiona roślin oleistych i strączkowych, zioła, chmiel, tytoń, cykorja, gorczyca, kwiaty, pieczarki, słoma i włókno lnu i konopi, wiklina, zielonki na susz, a także produkty roślinne o szczególnych wymaganiach zdrowotnych,
- 3) zwierzęta użytkowe i hodowlane, materiał siewny, szkółkarski i sadzeniaki,
- 4) zwierzęta rzeźne i produkty zwierzęce: trzoda chlewna, młode bydło i owce, króliki, drób, jaja konsumpcyjne, jaja wylęgowe, mleko, a także produkty zwierzęce o szczególnych wymaganiach zdrowotnych,
- 5) prosięta i warchlaki,
- 6) inne zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego,
- 7) produkty pasieczne,
- 8) kokony jedwabnika morwowego.

§ 2. Szczegółowe zasady kontraktacji:

- 1) produktów roślinnych oraz zwierząt użytkowych i hodowlanych określa Minister Rolnictwa,
- 2) zwierząt rzeźnych i produktów zwierzęcych określa Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu,
- 3) skór zwierząt futerkowych, wełny oraz produktów jedwabniczych określa Minister Przemysłu Lekkiego.

§ 3. 1. Kontraktację produktów rolnych mogą prowadzić przedsiębiorstwa państwowe oraz organizacje spółdzielcze, zwane dalej „jednostkami kontraktującymi”, określone przez Ministrów Rolnictwa, Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i zarządami centralnych związków spółdzielni oraz kółek rolniczych.

2. Jednostki kontraktujące zawierają umowy kontraktacji produktów rolnych z:

- 1) rolnikami indywidualnymi i przedstawicielami zespołów rolników indywidualnych,
- 2) państwowymi przedsiębiorstwami gospodarki rolnej,
- 3) rolniczymi spółdzielniami produkcyjnymi i spółdzielniami kółek rolniczych oraz członkami rolniczych spółdzielni produkcyjnych, prowadzącymi gospodarstwa rolne,
- 4) innymi producentami.

3. Dostawy zwierząt rzeźnych z państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych mogą być realizowane na podstawie umów dostawy; dotyczy to również dostaw zbóż z państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej.

§ 4. 1. Ministrowie Rolnictwa, Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i zarządami centralnych związków spółdzielni oraz kółek rolniczych określa:

- 1) zasady ustalania planów kontraktacji,
- 2) planowaną wielkość kontraktacji dla jednostek społecznej gospodarki rolnej i rolników indywidualnych,

- 3) wielkość kontraktacji w gospodarstwach indywidualnych z podziałem na województwa.

2. Minister Rolnictwa na wniosek zainteresowanych ministrów i zarządów centralnych związków spółdzielni nadzorujących jednostki kontraktujące ustala po zasięgnięciu opinii wojewodów plany kontraktacji produktów roślinnych oraz zwierząt użytkowych i hodowlanych.

3. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa ustala po zasięgnięciu opinii wojewodów plany kontraktacji zwierząt rzeźnych, produktów zwierzęcych, prosiąt i warchlaków oraz podział zadań na poszczególne jednostki kontraktujące.

4. Minister Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa ustala plan kontraktacji skór zwierząt futerkowych, wełny i produktów jedwabniczych.

5. Wojewoda po zasięgnięciu opinii zarządów wojewódzkiego związku kółek rolniczych, wojewódzkiego związku spółdzielni rolniczych „Samopomoc Chłopska”, jednostek kontraktujących oraz naczelników gmin ustala projekty planów kontraktacji dla gmin (miast i gmin). Wojewoda przedstawia wojewódzkiej radzie narodowej (radzie narodowej miasta stopnia wojewódzkiego) do zatwierdzenia projekty planów kontraktacji dla gmin (miast i gmin).

6. Naczelnik gminy po zasięgnięciu opinii zarządów gminnej spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, spółdzielni kółek rolniczych oraz jednostek kontraktujących ustala projekty planów kontraktacji dla poszczególnych wsi. Naczelnik gminy przedstawia gminnej radzie narodowej (radzie narodowej miasta i gminy) do zatwierdzenia plany kontraktacji dla poszczególnych wsi oraz przekazuje te plany do realizacji jednostkom kontraktującym.

§ 5. Wojewódzkie plany kontraktacji w społecznościach gospodarkach rolnych, dotyczące produktów rolnych wymienionych w planie skupu ujętym w narodowym planie społeczno-gospodarczym, ustalają po zasięgnięciu opinii wojewodów:

- 1) Minister Rolnictwa dla zjednoczeń państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej,
- 2) Zarządy Centralnego Związku Kółek Rolniczych i Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych dla wojewódzkich związków tych organizacji, które ustalają zadania dla spółdzielni i przekazują je naczelnikom gmin do wiadomości.

§ 6. 1. Umowy kontraktacji zawiera się na okresy wieloletnie (obejmujące w zasadzie lata planów 5-letnich lub lata cyklu produkcyjnego), roczne i krótsze.

2. Umowy kontraktacji zwierząt rzeźnych i produktów zwierzęcych mogą być zawierane na jednorazową lub wielokrotną ich dostawę.

§ 7. Produkty roślinne kontraktuje się w jednostkach wagi lub w sztukach, przy zachowaniu arealu obsiewu jako wskaźnika kontrolnego.

§ 8. 1. Jednostki kontraktujące mogą prowadzić kontraktację przy pomocy własnych służb lub zlecać jej prowadzenie spółdzielniom zrzeszonym w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”.

2. Jednostki kontraktujące, prowadzące kontraktację na rachunek własny lub na zlecenie innych organizacji, zawierają umowy kontraktacji z producentami rolnymi w przydzielonych im rejonach kontraktacji za pośrednictwem wiejskich przedstawicieli gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”. Działalnością wiejskich przedstawicieli kieruje zarząd gminnej spółdzielni, zgodnie z wytycznymi Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”. Kontraktacja specjalnych upraw może być prowadzona przez pracowników jednostek kontraktujących.

3. Ministrowie Rolnictwa i Przemysłu Spożywczego i Skupu mogą zlecać Centralnemu Związkowi Kółek Rolniczych kontraktację upraw, które są objęte kompleksowymi usługami przez spółdzielnie kółek rolniczych.

§ 9. Naczelnik gminy sprawuje nadzór nad realizacją planu kontraktacji, a w szczególności nad:

- 1) rejonizacją kontraktacji we wsiach,
- 2) przebiegiem zawierania umów i ich realizacją,
- 3) pracą jednostek kontraktujących, wiejskich przedstawicieli i jednostek odpowiedzialnych za realizację świadczeń wynikających z umów kontraktacji,
- 4) popularyzacją kontraktacji.

§ 10. Ceny produktów rolnych kontraktowanych i nie kontraktowanych powinny być odpowiednio zróżnicowane. W skupie produktów nie kontraktowanych stosuje się ceny niższe od cen w skupie produktów kontraktowanych.

§ 11. Właściwi ministrowie i zarządy centralnych związków spółdzielni oraz kółek rolniczych zapewnią środki produkcji, kredyty, pomoc agrotechniczną i zootechniczną oraz świadczenie usług dla producentów.

§ 12. 1. Jednostka kontraktująca zapewni nieodpłatny odbiór z gospodarstwa producenta:

- 1) zbóż i rzepaku w ilości co najmniej 3 ton w jednorazowej dostawie,
- 2) jednorazowej dostawy zwierząt rzeźnych w ilości:
  - a) 10 sztuk trzody chlewnej lub
  - b) 4 sztuk bydła lub
  - c) 15 sztuk owiec,
- 3) innych produktów rolnych na podstawie odrębnych przepisów.

2. W razie niedokonania odbioru produktów rolnych wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 jednostka kontraktująca zwraca producentowi koszty transportu według stawek za usługi transportowo-spedycyjne.

§ 13. 1. Producentom, którzy wykonali umowy kontraktacji zbóż, przysługuje bezprocentowy kredyt na zakup nawozów oraz 40% bonifikaty od cen nawozów mineralnych, niezależnie od sezonowych obniżek cen na nawozy.

2. Minister Finansów zapewni spółdzielniom zrzeszonym w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” dla producentów zbóż:

- 1) bezprocentowy kredyt towarowy na sprzedaż nawozów mineralnych,
- 2) środki finansowe z budżetu Państwa na wyrównanie bonifikat od cen nawozów mineralnych.

3. Minister Rolnictwa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami:

- 1) ustali ilość nawozów mineralnych przysługujących producentowi do zakupu z bonifikatą na jednostkę wagi kontraktowanych zbóż,
- 2) może zastosować bonifikatę, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do innych produktów roślinnych, z uwzględnieniem zróżnicowania jej wysokości.

§ 14. 1. Jeżeli na podstawie umów kontraktacji pobierane są opłaty plantatorskie, opłaty te przeznacza się na pokrycie kosztów działalności związanej z rozwojem produkcji kontraktowanych produktów rolnych.

2. Minister Rolnictwa, w porozumieniu z Ministrami Przemysłu Spożywczego i Skupu, Przemysłu Lekkiego i Finansów oraz po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” i Zarządu Centralnego Związku Kółek Rolniczych, określi zasady dysponowania opłatami plantatorskimi.

§ 15. 1. Jednostki kontraktujące uwzględnią w planach finansowych odpowiednie kwoty na fundusze agrotechniczne i zootechniczne, z których może być finansowana pomoc agrotechniczna, zootechniczna oraz zabiegi fitosanitarne i weterynaryjne.

2. Właściwi ministrowie, w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Finansów oraz Zarządem Głównym Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” i Zarządem Centralnego Związku Kółek Rolniczych, określą wysokość funduszy, o których mowa w ust. 1, oraz zasady gospodarowania tymi funduszami.

§ 16. Zaleca się Zarządowi Centralnego Związku Kółek Rolniczych zwiększenie udziału przedstawicieli zrzeszeń branżowych w rozwijaniu kontraktacji, instruktażu specjalistycznego, organizowaniu pokazów i konkursów w celu upowszechniania postępu rolniczego oraz zwiększenie kontroli społecznej przy odbiorze zakontraktowanych produktów rolnych.

§ 17. Wzajemne prawa i obowiązki jednostek kontraktujących i producentów, kary umowne za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umów kontraktacji oraz zakres pomocy Państwa na rzecz producentów, a w szczególności:

- 1) zapewnienie środków produkcji,
- 2) świadczenie usług,
- 3) pomoc agrotechniczną i zootechniczną,
- 4) udzielanie kredytów,

określają odrębne przepisy.

§ 18. Ilekroć w uchwale jest mowa:

- 1) o naczelniku gminy, rozumie się przez to również prezydenta miasta, naczelnika miasta, naczelnika dzielnicy oraz naczelnika miasta i gminy,

2) o wojewodzie, rozumie się przez to również prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego.

§ 19. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 142 Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1971 r. w sprawie kontraktacji zbóż (Monitor Polski z 1971 r. Nr 42, poz. 265 i z 1976 r. Nr 30, poz. 131),
- 2) uchwała nr 96 Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1972 r. w sprawie organizacji skupu zwierząt rzeźnych i produktów zwierzęcych oraz cen stosowanych w tym skupie (Monitor Polski z 1972 r. Nr 25, poz. 138 i Nr 45, poz. 242, z 1973 r. Nr 21, poz. 124, Nr 27, poz. 167 i Nr 38, poz. 230, z 1974 r. Nr 4, poz. 25,

Nr 29, poz. 174 i Nr 40, poz. 233, z 1975 r. Nr 17, poz. 109 i Nr 25, poz. 157 oraz z 1976 r. Nr 30, poz. 131), z wyjątkiem § 3 ust. 2, § 9 ust. 3, § 11, § 12, § 15, § 19, § 21 ust. 3, § 24, § 25 i § 26,

- 3) uchwała nr 172 Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1974 r. w sprawie kontraktacji produktów roślinnych (Monitor Polski z 1974 r. Nr 27, poz. 160 i Nr 40, poz. 233 oraz z 1976 r. Nr 30, poz. 131).

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem § 13 ust. 3, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

98

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 lipca 1978 r.

w sprawie ustalenia wzoru, próby i wagi monety nominalnej wartości 100 zł.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór, próbę i wagę monety nominalnej wartości 100 zł, określone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 21 lipca 1978 r. (poz. 98)

WZÓR, PRÓBA I WAGA MONETY NOMINALNEJ WARTOŚCI 100 ZŁ

Wartość	Cechy graficzne		Brzeg (otok)	Waga w gramach	Średnica w mm	Próba metalu
	strona główna	strona odwrotna				
100 złotych	Wizerunek orła ustalony dla godła PRL, po bokach orła oznaczenie roku 1978, pod orłem napis ZŁ 100 ZŁ, w otoku napis POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA	Wizerunek głowy JANUSZA KORCZAKA, wokół napis JANUSZ KORCZAK 1878—1942	gładki	16,5	32	srebro 625/1000 Ag

99

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 sierpnia 1978 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91), § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. Nr 49, poz. 304) oraz § 30 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1974 r. w sprawie obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych (Dz. U. z 1974 r. Nr 46, poz. 274, z 1975 r. Nr 30, poz. 160 i z 1978 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1974 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne (Monitor Polski z 1974 r. Nr 42, poz. 260, z 1975 r. Nr 29, poz. 182, z 1976 r. Nr 44, poz. 221 i z 1978 r. Nr 8, poz. 26) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Składka podstawowa za ubezpieczenie samochodów osobowych oraz udział własny posiadacza w pokryciu szkody w ubezpieczeniu auto-casco, zwany dalej udziałem własnym posiadacza, wynoszą: